

КНИГИТЕ ИМАТЬ ДУША

Всички мислятъ, че книгите и вестниците съмътъ ги за нищожни дрипи и ги употребяватъ като нѣща бездушни, които нѣматъ никакво влияние. Но колко страшно се лъжатъ!... Не, братя! Книгите и вестниците иматъ душа. Тѣ могатъ да мислятъ, могатъ да говорятъ и да правятъ добро, могатъ да правятъ и пакости. Ала ще кажете: „Какъ тѣй, може ли такова нѣщо?“ — Ето какъ. Единъ лошъ вестникъ или една лоша книга съзиждо тѣй опасни, както може да е опасенъ единъ лошъ човѣкъ, мѫжъ или жена, или дете. Който прочита нѣкоя лоша книга, прави сѫщото, което би правилъ, ако се съберѣше съ лоши другари. А който прочита добри книги и вестници, все едно, че се събира съ добри хора, съ добри другари. Кое отъ дветѣ е по-добро и по-полезно, кажете ми сега?...

Всѣка книга, всѣкой вестникъ има душа. Това е душата на писателя, на автора (съчинителя). Когато тая душа мисли и говори въ страниците на книгата, тя действува върху онѣзи, които я четатъ, съзиждо тѣй, както би действувалъ върху тѣхъ лично самиятъ човѣкъ.

Писательть или авторътъ на книгата или вестника, които ти би взелъ въ рѣка, ще ти бѫде другарь, докогато искашъ ти, и ще ти говори онова, което той иска. И разбира се, ако този твой другарь е лошъ, той ще ти напакости, добро нѣма да ти стори. Защото „лошътъ разговори развалиятъ добритъ ирави“...

Отъ това се разбира, че голѣмъ билъ нѣкой като мене или малъкъ като тебе, млади читателю, той трѣбва да си достави добри книги и добри вестници за четене. Тѣ ще му бѫдатъ добри и полезни другари. Тѣ ще му бѫдатъ вѣрни приятели, а не врагове. И още повече младите момчета и момичета трѣбва да се пазятъ отъ лошите книги и вестници: да не прочитатъ никоя книга или вестникъ, докато не се съветватъ за това съ родителъ или съ учителътъ си. Защото влиянието, което една книга или вестникъ има върху ума и сърцето на четеца, е такова, което може да го ползува или да го повреди веднажъ за винаги.

П. Р. Славейковъ

Тия хубави думи за книгата сѫ написани отъ Петко Рачовъ Славейковъ въ първата книжка на първото българско детско списание „Пчелица“. Списанието, редактирано отъ дѣда Славейкова, е почнало да излиза на 1 януарий 1871 г. Тия редове сѫ напоени съ обичъ къмъ българската книга и българското дете. Затова тѣ и днесъ, следъ 64 години, си оставатъ единъ сърдеченъ и цененъ съветъ къмъ българските малки и голѣми читатели. Нека се вслушаме и изпълнимъ свещенния заветъ на нашия любимъ народенъ поетъ!

Животът и книжковната дейност на тоя писател сѫ описаны въ книгата „Петко Р. Славейковъ“ — спомени отъ брата му Рачо Славейковъ, и въ хубавата книга за деца и юноши „Дѣдо Петко Славейковъ“, написана увлѣкательно отъ писателя Константинъ Константиновъ. И дветѣ книги сѫ издание на книгоиздателство „Хемусъ“.

ЧИТАЛИЩА И БИБЛИОТЕКИ У НАСЪ

Читалищата сѫ на брой 2470. Отъ тѣхъ само 1566 влизатъ въ Върховния читалищенъ съюзъ — 85 градски и 1481 селски.

Много похваленъ е починътъ на читалищните дейци да откриватъ къмъ общите читалища отдѣлни читални за деца. Такива читални има уредени вече въ повече отъ 40 читалища.

Освенъ читалищата, ние имаме и четири народни библиотеки: въ София, Пловдивъ, Шуменъ и Търново, една университетска библиотека, както и оная при Свободния университетъ, библиотеката на Академията на науките, библиотеките при Народното събрание и

министерствата, при музеите, археологически институтъ, при срѣдните училища и при други нѣкои учреждения.

Още по-похваленъ е починътъ на нѣкои главни учители, които сѫ уредили детски библиотеки при основните училища. Така бедните деца иматъ възможностъ да четатъ детските книги, вестници и списания.

ДАВИДЪ КОПЕРФИЛДЪ НА ФИЛМЪ

Тия дни въ Холивудъ, градътъ на кинотоистите въ Америка, е представенъ за пръвъ пътъ филмътъ Давидъ Коперфилдъ. Той е представенъ по едноименния романъ на Дикенса. Сценариятъ е станало точно по романа. Действието продължава два часа. Филмътъ е ималъ небивал успѣхъ. Деца и възрастни отъ цѣлия свѣтъ го чакатъ съ нетърпение.

Очаквайки тоя филмъ и въ България, нашите малки читатели ще направятъ добре да прочетатъ самия романъ Давидъ Коперфилдъ, преведенъ отъ писателя Драго Поповъ. Отъ Дикенса книгоиздателство „Хемусъ“ е издало и романътъ „Домби и синъ“ и „Оливър Твистъ“.

АНГЛИЙСКАТА КРАЛСКА КОРОНА

Английската кралска корона ще бѫде поправена и украсена съ нови диаманти, злато, рубини и смарагди, които ще бѫдатъ изпратени отъ всички английски колонии въ Лондонъ. Сега английската корона има 1500 диаманта, 7 огромни рубина, 11 смарагда, голѣми колкото гължови яйца, и нѣколко стотинъ голѣми бисери.

Колко трудъ, мѫки и човѣшки страдания струватъ украсенията на една кралска корона е разказъ въ великолепно Оскаръ Уайлдъ въ приказката „Младиятъ кралъ“. Тая приказка е преведена на български и издадена отъ „Хемусъ“.

СЛОНЪ НА АЕРОПЛАНЪ

Не е приказка, а чиста истина. Американските вестници съобщаватъ, че въ Сенъ-Луи пристигнали отъ Ню-Йоркъ съ аеропланъ... единъ слонъ, за който били отредени шестъ пътнически място.

Хубавъ разказъ за живота на слона е даденъ въ книгата „Великодушниятъ Голянятъ“. Още по-добре е описано това грамадно, но добродушно животно въ книгата Стасъ и Нели на Сенкевичъ.

ЧИТАЛИЩА НА ОТКРИТО

Въ Мадрить миналото лѣто била уредена читалня на открыто въ градската градина. Посетителите на градината получавали бесплатно книги, списания и вестници, които четѣли, като дишали чистия въздухъ въ обширната градина. Пъсенът на птичките не имъ прецела на четенето.

Колко хубаво би било, ако и у насъ се наредятъ такива читални, особено за бедните деца! Край играата въ обществените градини, тѣ ще могатъ да четатъ и хубави книжки, които сами не биха могли да си купятъ.

ПѢЖУВАЩИ
КЛАСНИ СТАИ

Английските вестници съобщаватъ, че е направенъ вече опитъ да се открие училище въ пароходъ. На първо време щѣло да се открие класъ отъ основно училище. Опитът билъ направенъ съ пароходъ, който отивалъ за Мароко и Испания. Една отъ стантъ за пѣжници била превърната въ класна стая. По стените й били окачени карти за обучение на децата. Занятията щѣли да се водятъ преди и следъ обѣдъ. Децата щѣли да изучаватъ въ подробности историята и географията на

